

*„Karavīri bēdājās, asiņaina gaisma ausa.
Nebēdāji, karavīri, sidrabota saule lēks!”
/Latviešu tautas dziesma/*

Karavīra liktenis

2016. gada 3.septembrī es, Garkalnes MVV jaunsargs, kopā ar jaunsargu instruktoru Ziedoni Ločmeli un moto kluba „Patrioti” biedriem devāmies uz Klintaines pagastu Pļaviņu novadā. Klintaines pagasta iedzīvotāji ziņoja, ka zinot vietu, kur esot apbedīti Pirmajā pasaules karā kritušie Cariskās Krievijas karavīri. Apbedījumu laiks - 1916.gada pavasaris, kad cauri šai teritorijai gāja frontes līnija.

Ieradāmies norādītajā vietā un sākām rakt. Kad bijām izrakuši 1,50 m dziļu bedri, tad sāka parādīties karavīru kauli.

Attēlā – atrakts viena karavīra kaps.

Šajā dienā izrakām 6 kritušo karavīru atliekas. Apbedījumos tika atrasti 2 pareizticīgo krustiņi, armijas šineļa pogas, kuras norādīja uz valstisko piederību, un neliels pierakstu bločiņš, diemžēl laika gaitā tinte izplūdusi un teksts nesalasāms. Karavīru apbedījumā saglabājies viens ādas zābaka fragments. Pēc pirmās apskates, domājams, ka visi karavīri bijuši jaunāki par 30 gadiem.

Katru skeletu novietoja atsevišķi un salika kopā visu atrasto, lai varētu transportēt uz Rīgu un pārāpbedīt Brāļu kapos.

Mēs vēl tur atgriezīsimies 11.septembrī, jo tur, pēc vietējo ziņām, palika kritušie, kurus nepaspējām izrakt. Sākās lietus, un darbs bija jāpārtrauc.

Oskars Kalns- Garkalnes MVV jaunsargs

Attēlā – karavīra kauli īsi pirms transportēšanas